

अरुतात्मभिः क्रूरेः ॥ २१ ॥ मिश्रेण कौर्यमार्दवाभ्यां ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नै० भारतभावेदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ततः कल्य

राज्यहिसुमहत्तंत्रं धार्यते नारुतात्मभिः ॥ न शक्यं मृदुनावोदुमायासस्थानमुत्तमं ॥ २१ ॥ राज्यं सर्वाभिषं नित्यमार्जवेनेह धार्यते ॥ तस्मान्मिश्रेण सततं वर्ति
तव्यं युधिष्ठिर ॥ २२ ॥ यद्यप्यस्य विपत्तिः स्याद्रक्षमाणस्य वै प्रजाः ॥ सोप्यस्य विपुलो धर्म एव वृत्ताहिभूमिपाः ॥ २३ ॥ एष ते राजधर्माणालेशः समनुवर्तितः ॥
भूयस्ते यत्र संदेहस्तद्ब्रूहि कुरुसत्तम ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच ततो व्यासश्च भगवान् देवस्थानोऽश्म एव च ॥ वासुदेवः रूपश्चैव सात्यकिः संजयस्तथा ॥ २५ ॥
साधुसाध्वितिसंल्लेष्टाः पुष्यमाणैरिवाननैः ॥ अस्तु वंश्च नरव्याघ्रं भीष्मं धर्मभृतां वरं ॥ २६ ॥ ततो दीनमना भीष्ममुवाच कुरुसत्तमः ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां पा
दौ तस्य शनैः स्पृशन् ॥ २७ ॥ श्वइदानीं स्वसंदेहं प्रक्ष्यामि त्वां पितामह ॥ उपैतिसविता त्वस्तरसमापीय पार्थिवं ॥ २८ ॥ ततो द्विजातीनभिवाद्य केशवः रूपश्च ते चै
व युधिष्ठिरादयः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य महानदीमुतंत तोरथाना रुरुर्मुदं न्विताः ॥ २९ ॥ दृष्ट्वा तीचाप्यवगात्थ सुव्रताः कृतोदकार्याः कृतजप्यमंगलाः ॥ उपास्य सं
ध्यां विधिवत्परंतपास्ततः पुरं ते विविशुर्गजाद्वयं ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिरादिस्वस्थानगमने अष्टपंचाशत्त
मोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ वैशंपायन उवाच ततः कल्यं समुत्थाय कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ ययुस्तेन गराकारैरथैः पांडवयादवाः ॥ १ ॥ प्रतिपद्य कुरुक्षेत्रे
त्रं भीष्ममासाद्य चानघ ॥ सुखां च रजनीं पृष्ठागांगेयं रथिनां वरं ॥ २ ॥ व्यासादीनभिवाद्य भीष्मं सर्वैस्तैश्चाभिनंदिताः ॥ निषेदुरभितो भीष्मं परिवार्य समंततः ॥
॥ ३ ॥ ततो राजामहातेजा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीत्पांजलिर्भीष्मं प्रतिपूज्य यथाविधि ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच य एष राजन राजेति शब्दश्चरति भार
त ॥ कथमेष समुत्पन्नस्तन्मे ब्रूहि परंतप ॥ ५ ॥ तुल्यपाणिभुजग्रीवस्तुल्यबुद्धीन्द्रियात्मकः ॥ तुल्यदुःखसुखात्मा च तुल्यपृष्ठमुखोदरः ॥ ६ ॥ तुल्यशुक्रास्थिमज्जा
च तुल्यमांसास्त्वगेव च ॥ निःश्वासोच्छ्वासस्तुल्यश्च तुल्यप्राणशरीरवान् ॥ ७ ॥ समानजन्ममरणः समः सर्वैर्गुणैर्नृणां ॥ विशिष्टबुद्धीन्शूरांश्च कथमेको धितिष्ठ
ति ॥ ८ ॥ कथमेको महीं कृत्स्नां शूरवीरार्यसंकुलां ॥ रक्षत्यपि च लोकस्य प्रसादमभिवांछति ॥ ९ ॥ एकस्य तु प्रसादेन कृत्स्नलोकः प्रसीदति ॥ व्याकुले चाकुलः
सर्वो भवतीति विनिश्चयः ॥ १० ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ कृत्स्नं तन्मे यथा तत्त्वं प्रब्रूहि वदतां वर ॥ ११ ॥

मित्यध्यायोदंभीतिशास्त्रस्य राज्ञश्च उत्पत्तिवक्तुं प्रवर्तते कल्यं प्रातः ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मानुषत्वे समानेपि किं निमित्तेयं एकस्मिन्निपहानुषदशकिरिति पृच्छति य इत्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥